

دیوان دادگستری اروپائی

سازمانیکه امروز بنام اتحادیه های اروپائی نامیده میشود متشکل از اتحادیه اروپائی ذغال و فولاد (قرارداد پاریس ۱۹۵۲) - اتحادیه اقتصادی اروپا (بازار مشترك) و اتحادیه اروپائی (قرارداد رم آوریل ۱۹۵۷) نیروی اتمی است سابقا سازمانهای فوق الاشعارهريك مستقل بوسیله کمیسیون اجرائی که اعضاء آن از طرف کشورهای عضو (جمهوری فدرال آلمان - فرانسه - ایتالیا - هلند - بلژیک و لوکزامبورگ) انتخاب میشدند اداره میکردیدند.

کمیسیونها دارای جنبه مافوق ملی «SUPRANATIONAL» هستند. اعضاء کمیسیونهای اجرائی موظف بودند که در اجرای وظایف خود از هر عملی که مابین جنبه مافوق ملی مشاغل آنها باشد امتناع ورزند. در حقیقت باید گفت که نه تن اعضاء کمیسیون اجرائی اتحادیه اروپائی ذغال و فولاد بکلی مستقل از دولتهای خود بوده و حق تقاضا و دریافت هیچ دستور و تعلیماتی را از آنها نداشتند. بعبارت دیگر حقوق اختیارات آنها مافوق دولتهای مربوطه بود. همین حکم درباره نفر اعضاء کمیسیون اتحادیه اقتصادی اروپا و پنج نفر اعضاء کمیسیون اجرائی اتحادیه اروپائی نیروی اتمی نیز جاری است.

بموجب مقررات خاص کمیسیونهای اجرائی سه گانه فوق در ماه ژوئیه ۱۹۶۷ ادغام گردیدند و کلیه اختیارات کمیسیونهای فوق به کمیسیون واحدی که موقتا از ۱۴ نفر عضو تشکیل میشود محول گردید پس از انقضاء مدت سه سال بطوریکه پیش بینی شده بود اعضاء کمیسیون اجرائی اتحادیه های اروپائی از اول ژوئیه ۱۹۷۰ به نه نفر تقلیل پیدا کرد که هر يك از کشورهای جمهوری فدرال آلمان - فرانسه - ایتالیا دو نفر و هر يك از کشورهای هلند - بلژیک و لوکزامبورگ يك نفر عضو انتخاب نموده اند .

سازمانهایی که امور اداره اتحادیه های اروپائی را به عهده دارند شامل سه قوه اجرائیه - مقننه و قضائیه میباشند .

میتوان گفت که قوه مجریه اتحادیه های اروپائی عبارت است از کمیسیون اجرائی با اضافه شورای وزیران که در غالب موارد دارای حق اتخاذ تصمیم نیز میباشند . شورای وزیران اتحادیه های اروپائی تنها سازمانی است که مستقیماً معرف دولتهای عضو این اتحادیه میباشد .

نمایندگان دولتهای عضو در هر شورای وزیران معمولاً وزرائی هستند که مستقیماً درباره مسائل مربوطه ذینفع میباشند مثلاً در باره مسائل مربوط به کشاورزی شورای وزیران از وزراء کشاورزی متشکل میشود ولی وزراء امور خارجه هستند که تصمیمات لازم را اتخاذ میکنند در کنار قوه مجریه دستگاه دیگری وجود دارد که مجلس اروپائی نامیده میشود و در آن ۱۴۲ تن از نمایندگان مجالس مقننه شش کشور به انتخاب خود این مجالس عضویت و مشارکت دارند . این مجلس تا موقعیکه بآراء عمومی انتخاب نشود حق انشاء قانون را ندارد ولی در حال حاضر میتواند بطرق مختلف در امور مربوطه به سازمان اتحادیه های اروپائی نظارت و مداخله نماید .

دستگاه دیگری که باید در تشریح سازمانهای اتحادیه های اروپائی بآن اشاره کرد و میتوان آنرا قوه قضائیه دانست دیوان دادگستری اروپائی است که حق تفسیر و تعبیر مفاد قرار داد های اروپائی را دارد که ما ذیلاً از نظر اهمیت

این سازمان از لحاظ نقش قضائی که در ساختمان اروپائی دارد در پنج قسمت
بترتیب زیر به تشریح آن میپردازیم .

الف - سازمان ووظائف

بطوریکه فوقاً اشاره شد طبق قرارداد های رم وپاریس سازمانهای اتحادیه -
های اروپائی باید دارای جنبه مافوق ملی باشند ولی در حال حاضر تنها سازمانی
که حقیقتاً دارای جنبه مافوق ملی میباشد داد گاه داد گستری اروپائی است
که مرکز آن در لوکزا مبورگ میباشد این داد گاه حق نظارت در اعمال کمیسیون
اجرائی اتحادیه های اروپائی و همچنین شورای وزیران دولتهای کشورهای
عضو و سایر سازمانها را دارد تا مبدا اعمال آنها با مقررات قراردادها مابینت
داشته باشد . در صورت عدم مطابقت تصمیمات کمیسیون ، شورا با قرارداد های
موجود داد گاه داد گستری اروپائی میتواند به نقض آنها قیام نماید بنا بر این
آراء صادره از طرف داد گاه در کلیه کشورهای عضو قابل اجراء بوده و بر مقررات
ملی آنها حکومت دارد و باین ترتیب نقش مهمی را در ساختمان اروپا بعهده دارد .

۱- تاریخچه وصلاحیت داد گاه

در سال ۱۹۵۰ نهضتی در اروپا آغاز شد که سر آغاز آن که هدفش وحدت
حقیقی در اروپا بوده و نه همکاری میان دولتهای اروپائی نطقی بشمار میرود که
آقای ربرت شومن وزیر امور خارجه وقت فرانسه در تاریخ ۹ مه ۱۹۵۰ ایراد
کرد . در این نطق ربرت شومن پیشنهاد کرد که بهره برداری از منابع ذغال
سنگ و فولاد دو کشور فرانسه و آلمان مشترکاً و بوسیله یک سازمان اروپائی
هدایت و اداره شود و سایر ممالک اروپای باختری نیز بتوانند باین سازمان
ملحق گردند . بعد از گفتگو و رفت و آمدهای بسیار سرانجام شش کشور اروپائی
که عبارت بودند از فرانسه - آلمان - ایتالیا - بلژیک - هلند و لوکزا مبورگ
به پیشنهاد آقای شومن جواب مثبت دادند و نمایندگان مختار شش کشور فوق -
الذکر قرارداد مربوط بایجاد اتحادیه اروپائی ذغال و فولاد را در تاریخ ۱۸ ماه

آوریل ۱۹۵۱ در پاریس امضاء کردند. پس از بوجود آمدن این اتحادیه يك دیوان دادگستری اروپائی برای رسیدگی باختلافات ناشیه از طرف دول عضو اتحادیه ضروری بنظر رسید اگر چه بعضی از صاحب نظران وجود چنین دادگاهی را موجب تضعیف اتحادیه میدانستند ولی عملاً خلاف آن ثابت شد زیرا در نتیجه تصمیم دیوان موجبات تثبیت قراردادها و همچنین تقویت سازمانها فراهم گردید. از سال ۱۹۵۱ تا سال ۱۹۵۸ صلاحیت دادگاه منحصر بر رسیدگی از شکایات وارده از اتحادیه اروپائی نغال و فولاد بود ولی پس از انعقاد قرارداد رم قلمرو قضائی آن بمسائل مربوط بیابازار مشترك نیز تسری پیدا کرد.

اساسنامه دیوان دادگستری اروپائی بموجب مواد ۱۶۴ تا ۱۸۸ قرارداد رم و پروتکل ضمیمه بآن معین شده است. بموجب ماده ۱۶۹ قرار داد رم در صورتیکه یکی از کشورهای عضو برخلاف تعهدات ناشیه از قرار دادها رفتار نماید کمیسیون اجرائی با رعایت شرایط خاص میتواند بر علیه آن کشور در دیوان دادگستری اقامه دعوی نماید همچنین بموجب ماده ۱۷۰ هر کشور عضو میتواند در صورتیکه یکی از کشورهای عضو برخلاف مقررات اقداماتی بعمل آورند دیوان دادگستری را از جریان امر واقف سازد. در اینصورت کشور ناقض قرارداد تابع احکام صادره از طرف دیوان دادگستری اروپائی خواهد بود. (ماده ۱۷۱) دیوان دادگستری اروپائی علاوه بر سفارشات و توصیه های لازم، در قانونی بودن اعمال کمیسیون اجرائی اتحادیه های اروپائی و همچنین شورای وزیران نظارت مینماید.

بطور خلاصه دیوان دادگستری اروپائی درباره اظهار نظر در عدم صلاحیت - تخطی یا انحراف از اجرای مقررات و قرار دادها بوسیله یکی از کشورهای عضو یا کمیسیون اجرائی یا شورای وزیران صلاحیت کامل دارد. دیوان میتواند درباره تغییر مقررات و قراردادها از طرف یکی از سازمانهای اتحادیه یا سازمان هائی که طبق مقررات از طرف شورای وزیران بوجود آمده بموجب ماده ۱۷۷ اظهار نظر قطعی نماید.

میتوان گفت که دادگاه حافظ و مفسر قراردادها و مقررات اتحادیه های اروپائی مخصوصاً در باره تعرفه گمرکی واحد میباشد .

۲- سازمان دادگاه

دادگاه از هفت نفر قاضی و دو نفر وکیل عمومی تشکیل میشود . این اشخاص بوسیله دولتهای عضو از میان شخصیتهای بارز که کلیه شرایط لازم برای احراز مقام قضاوت را در کشورشان داشته باشند یا از میان حقوق دانان مشهور برای مدت شش سال انتخاب میشوند و متعهد هستند که استقلال خود را حفظ نمایند . قضات رئیس دادگاه را برای مدت سه سال از میان خودشان انتخاب مینمایند و پس از انقضاء مدت سه سال میتواند مجدداً بریاست انتخاب شود .

وکلای عمومی نقش خاصی را در اتحادیه ایفاء مینمایند . آنها نماینده اتحادیه و وزارتخانه ها نبوده بلکه نماینده کمیسیون اجرائی اتحادیه های اروپائی میباشند که در اغلب امور مداخله دارند .

اعضاء دیوان دادگستری از شخصیتهای بارز و معروف حقوقی کشورهای عضو و بقرار زیر انتخاب شده اند :

۱- آقای Robert Lecourt تابع کشور فرانسه رئیس دادگاه تا سال ۱۹۷۳ خواهد بود .

۲- آقای A. M. Donner تابعیت هلند

۳- Joseph Mertens de Wilmars تابعیت بلژیک »

۴- Ricardo Monaco تابعیت ایتالیا »

۵- Pierre Pescator تابعیت لوکزامبورگ »

۶- Hans Kutscher تابعیت آلمان »

۷- Alberto Trabucchi تابعیت ایتالیا »

دو نفر وکلای عمومی عبارتند از آقای Alain Dupheilet De Lamothe

از فرانسه و آقای Karl Roeme از آلمان میباشند .

مدیر دفتر دادگاه عبارت از آقای Albert Van Houtte میباشد .
مثل سایر سازمانهای اتحادیه های اروپائی زبان رایج در دادگاه دادگستری
اروپائی عبارت از زبانهای فرانسه - آلمانی - ایتالیائی و هلندی میباشد . کلیه
احکام بچهار زبان ترجمه میشوند . در جلسه محاکمات فقط یک زبان با اختیار
مدعی انتخاب میشود اگر مدعی علیه یکی از کشور های عضو باشد زبان این
کشور زبان جلسات محاکمه خواهد بود منتهای مراتب مذاکرات در جلسات
محاکمه بسایر زبانها نیز ترجمه خواهد شد .

اولین حکم دادگاه در سال ۱۹۵۴ صادر گردید . تا آخر سال ۱۹۶۸ در
حدود ۲۶۸ رأی از طرف دادگاه صادر شده که ۱۲۰ تقاضا مربوط به ایتالیا ۱۰۲
آلمان - ۷۷ فرانسه - ۱۸ بلژیک - ۱۸ هلند و ۷ از طرف لوکزامبورگ
بوده است .

ب - آئین دادرسی و طرز رسیدگی بدعاوی دیوان دادگستری اروپائی

هر يك از کشورهای عضو - افراد خصوصی و اعضاء کمیسیون اجرائی
اتحادیه های اروپائی در صورت تخطی و نقض قرارداد ها و مقررات اتحادیه
میتوانند بدیوان دادگستری اروپائی شکایت نمایند . مخصوصاً هر يك از افراد
کشورهای عضو میتوانند در صورت برتری مقررات اروپائی به مقررات و قوانین
ملی با شکایت بدیوان دادگستری تقاضا نمایند که مقررات اروپائی در باره
موضوع مبتلا به قابل اجراء باشد .
دوران محاکمه در دیوان از چهار الی هشت ماه تجاوز نمیکند . محاکمه
کتبی و بوسیله مبادله لوایح بین مدعی و مدعی علیه شروع میشود . یکی از
قضات بعنوان مخبر گزارش موجزی برای محکمه تهیه مینماید اصول آئین
دادرسی عیناً از اصول مقرر در شورای دولتی فرانسه اقتباس شده است . سپس
جلسه محاکمه تعیین میگردد و در این جلسه قضات میتوانند سوالات لازم را
برای روشن شدن دلائل از وکلای گواهان و متخصصین بنمایند و سپس جلسه محاکمه
با گزارش نهائی و کلای عمومی خاتمه میپذیرد . جلسات محاکمه بطور کلی

علنی می باشد و جلسات سری استثنائی است . برای رسیدگی بشکایات باید تقاضای کتبی از طرف مدعی به مدیر دفتر دیوان تسلیم شود . مدیر دفتر با توضیح موضوع شکایت و دلایل اقامه شده نتیجه را بدادگاه گزارش مینماید . احکام صادره از طرف دیوان قابل تجدید نظر در هیچیک از محاکم نمی باشد . تصمیم نهائی بوسیله هیئت قضات که کلی و موجز است اتخاذ میگردد . دعاوی در دیوان باید بوسیله وکلای طرفین که در یکی از کانون وکلای کشورهای عضو ثبت نام نموده باشند اقامه گردد . دولتها و سازمانهای اتحادیه های اروپائی برای هر يك از مسائل نماینده خاصی را معرفی مینمایند و بعضی از احکام صادره از طرف دیوان نتیجه شکایت متداعین نمی باشد بلکه در نتیجه درخواست محاکم ملی درباره تفسیر مقررات و قرارداد های اتحادیه ها ، دیوان اقدام بصورت چنین احکامی مینماید . مثلا محکمه استیناف پاریس برای اظهار نظر در باره يك قرار داد انحصار تردید داشت که آیا تا چه اندازه این قرارداد میتواند مابین با مقررات و یا قرار داد های موضوعه در اتحادیه باشد و برای حل این مشکل به دیوان دادگستری اروپائی مراجعه کرد تا مبادا رأی صادره مخالف و مابین مقررات موضوعه در اتحادیه باشد .

در حال حاضر اغلب محاکم ملی برای جلوگیری از تفسیرات مختلف بآراء صادره و رویه های قضائی دیوان دادگستری اروپائی استناد مینمایند و این امر کمکی زیادی بهم آهنگی و وحدت قوانین در کشورهای عضو اتحادیه - های اروپائی مینماید .

ج - رجحان حقوق اروپائی به حقوق ملی

در سال ۱۹۶۰ یکی از وارد کنندگان کشور هلند ماده ای را میبایستی از آلمان وارد میکرد که برای ساختن چسب بکار میرفت . خرید چنین ماده ای مسئله غامضی را برای خریدار پیش آورد که آیا با تحقق اتحادیه اروپائی میتواند تابعیت کشور خود را داشته و از قوانین ملی خود استفاده نماید یا اینکه تابعیت اروپائی به او اطلاق میگردد و خواهد توانست مقررات اروپائی را ملاک

عمل قرار دهد. زیرا بموجب مقررات خاصی از ژوئیه ۱۹۵۸ کالای وارداتی مذکور شامل حقوق گمرکی ملی ۰.۸٪ میشود در صورتیکه قبل از این تاریخ همین کالای وارداتی در ردیف دیگری از تعرفه گمرکی طبقه بندی شده بود که حقوق گمرکی آن بیش از ۰.۳٪ نمیشد. چون اتحاد گمرکی اروپا از تاریخ اول ژانویه ۱۹۵۸ بمورد اجرا گذاشته شده بود مدعی چنین استدلال میکرد که مقامات گمرکی هلند نمیتوانند از این تاریخ بر طبق مقررات قرارداد رم حقوق گمرکی کالائی را افزایش دهند. مقامات هلندی استدلال مدعی را رد کردند و باین علت مدعی استیناف داد و کمیسیون تعرفه گمرک هلند مجبور شد که مسئله را در دیوان داد گستری اروپائی مطرح نماید. مقامات دولتی بلژیک و هلند در مقر دیوان در لوکزامبورگ در مقام دفاع از منافع خود استدلال کردند که در صورت امکان نخطی دولتی به مقررات قرارداد رم فقط دولتها صلاحیت اقامه دعوی را نزد دیوان داد گستری اروپائی دارند و افراد خصوصی یا شرکتها نمیتوانند از این حق استفاده نمایند. در صورتیکه دیوان داد گستری اروپائی بموجب رویه های قضائی خود را مرجع رسیدگی باختلافات ناشیه بین دولت و اتباع آن بر سر تفسیر قرارداد رم میدانست. بنظر دیوان هر امر قضائی که در مراجع ملی مطرح میشود چنانچه احتیاج به تغییر مقررات رم داشته باشد تنها مرجع صلاحیتدار برای رسیدگی دیوان داد گستری اروپائی خواهد بود. لازم نیست که مدعی دولت باشد بلکه تبعه کلیه کشورها تابعیت اروپائی داشته و میتوانند قوانین اروپائی را در دیوان داد گستری اروپائی مورد استفاده قرار دهند.

بنظر دیوان داد گستری اروپائی ایجاد اتحادیه های اروپائی يك نظام قضائی نوینی را در حقوق بین المللی بوجود آورده است که بنفع آن کشورهای عضو در حدودی قوانین حاکمیت ملی را محدود نموده اند و بعلاوه نه تنها افراد خود کشور بلکه افراد کشورهای عضو نیز تابعیت هر يك از کشورهای عضو اتحادیه های اروپائی را دارند در سال ۱۹۶۲ یکی از وکلای داد گستری که تصور میکرد در نتیجه ملی شدن الکتروسیته در ایتالیا خساراتی بنا برده وارد شده است از

پرداخت مبلغ جزئی امتناع ورزید و در مقابل قاضی استناد کرد که ملی کردن صنایع مخالف مقررات قرارداد رم میباشد لهذا قاضی مجبور شد که مراتب را از دیوان دادگستری اروپائی استفتاء نماید. دولت ایتالیا عقیده داشت که دیوان صلاحیت اظهار نظر در این باره را ندارد و محاکم قضائی ملی فقط باید قوانین ملی را مد نظر بگیرند. تنها قانون اتحادیه ای میتواند بموجب اجرای گذاشته شود که در قوانین ملی مندرج گردد و مقررات اتحادیه تابع مقررات ملی است.

در این باره عقیده مقامات دیوان دادگستری اروپائی درست مخالف عقیده فوق الذکر میباشد زیرا معتقدند که قرارداد هائی که اتحادیه های اروپائی را بوجود آورده موجب يك نظم قضائی خاصی شده اند که این نظم نوین با نظم هر يك از کشورهای عضو متفاوت است. و بموجب پیش بینی قرارداد بتدریج این نظم نوین جانشین نظم موجود در کشورها شده و سبب انتقال صلاحیت آنها به سازمانهای اتحادیه میگردد. ادغام تدریجی مقررات اتحادیه در قوانین و مقررات هر يك از کشورهای عضو مخصوصاً اصطلاحات و روح قرارداد موجب خواهد شد که هر يك از کشورهای عضو نتوانند رویه های خصوصی یکجانبه یا مقابل را در آینده مورد استفاده قرار دهند و ناچار اجرای مقررات اروپائی به مقررات ملی رجحان پیدا خواهد نمود.

آقای Robert Lecourt رئیس فعلی دیوان دادگستری اروپائی این عقیده را باین ترتیب توجیه مینماید.

- اتحاد بازار بدون قوانین مشترك امکان پذیر نمیشود.
- قوانین مشترك بدون تفسیر واحد بوجود نمیآید.
- تفسیر واحد بدون اولویت مقررات اروپائی میسر نیست.
- باید که کلیه محاکم قضائی ملی و قضات منابع حقوق اروپائی و رویه های قضائی را مورد نظر قرار بدهند.

خوشبختانه اغلب کشورها به تهیه رویه های قضائی با الهام از رویه های قضائی دیوان دادگستری اروپائی کمک شایان توجه مینمایند.

د دیوان دادگستری اروپائی و رابطه آن با اتحادیه و کشورهای عضو

بطوریکه ذکر شد کلیه کشورهای عضو، کمیسیون اجرائی اتحادیه های اروپائی و مراجع قضائی بموجب قرارداد های رم و پاریس مجبور هستند که احکام صادره از طرف دیوان دادگستری اروپائی را بمورد اجراء بگذارند. تا بحال کلیه کشورها احکام صادره از طرف دیوان را محترم شمرده اند با وجود این در بعضی موارد دیوان دادگستری اروپائی مجبور شده است اجرائی بعضی مقررات را از کشورهای عضو اتحادیه های اروپائی بخواهد. کشور آلمان بمناسبت عدم اجرائی تعرفه های معینه از طرف اتحادیه اروپائی ذغال و فولاد برای حمل و نقل سنگهای معدنی مورد اعتراض دیوان قرار گرفته و ملزم با اجرائی مقررات شده است همچنین بموجب احکام صادره، دیوان دادگستری کشورهای بلژیک، ایتالیا و لوکزامبورگ را محکوم با اجرائی تصمیمات نموده است. کشور فرانسه که نرخ تنزیل خاصی را برای تشویق صادرات تعیین نموده بود در نتیجه شکایت کمیسیون اجرائی اتحادیه های اروپائی با وجود اینکه عمل انتخابی را برای بهبود موازنه پرداختهای کشور در نتیجه اغتشاشات ماه مه ضرور میدانست محکوم میگردد. زیرا دیوان دادگستری اروپائی انتخاب نرخ بهتری را برای تنزیل صادرات نوعی دمنیک و کمک غیر مرئی میدانست که قهراً موجب بهم زدن شرایط لازم برای رقابت آزاد بود. همچنین مقامات بلژیکی بعلت اخذ حقوق گمرکی از واردات نان شیرینی و مواد لبنی از سایر کشورهای عضو بوسیله دیوان دادگستری محکوم شده اند.

کمیسیون اجرائی اتحادیه های اروپائی بمقامات ایتالیائی درباره پرداخت مبلغ کمتر از آنچه که در مقررات سیاست واحد کشاورزی پیش بینی شده است بصادر کنندگان اعتراض کرد ولی در مقابل حکم دیوان دادگستری محکوم گردید زیرا مدارکی را که بر علیه مدعی علیه تهیه کرده بود مورد قبول دیوان دادگستری واقع نشد. اخیراً شکایتی از طرف کمیسیون اجرائی از شورای وزیران درباره صلاحیت آن و تجاوز به حدود صلاحیت خود به دیوان دادگستری اروپائی

بعمل آمده که در جریان رسیدگی می باشد .

ه - دیوان دادگستری اروپائی و مسائل خصوصی

در حدود $\frac{2}{5}$ از مراجعین بدیوان دادگستری صاحبان صنایع و بازرگانان میباشند . تا آخر سال ۱۹۶۸ در حدود ۱۴ شکایت از طرف کمیسیون - ۳۱ از طرف کشورهای عضو - ۲۹۴ از طرف کارفرمایان ۱۵۴ از طرف کارمندان تسلیم دیوان دادگستری اروپائی شده بود . اولین تصمیمات دیوان درباره قرارداد مربوط به اتحادیه اروپائی ذغال و فولاد اتخاذ گردیده است زیرا بموجب این قرارداد باید قیمت کلیه محصولات اجباراً اعلان میشد . آزادی مبادلات آهن قراضه تامین میگردد . تعرفه حمل و نقل بوسیله راه آهن باید برای کلیه کشورهای اروپائی یکسان میبود . تبعیضی بین کشورها بوجود نمیآید و غیره و غیره و بهمین ترتیب رویه های قضائی دیوان در این باره متنوع و زیاد است با اجرای قرارداد رم دیوان با مسائل و مشکلات بیشتری مواجه گردیده است . مسائل مربوط به مالیاتها - توافقها و قراردادهای بین کارفرمایان - سیاست اجتماعی - صنعتی - کشاورزی و بالاخره مسائل مربوط به دولتهای عضو اتحادیه های اروپائی در دیوان مطرح شده است هنگامیکه در سال ۱۹۶۱ بازار فرانسه از یخچالهای ایتالیائی اشباع میشد دولت فرانسه از دیوان دادگستری تقاضا نمود که بآن دولت اجازه داده شود که برای حفظ مصالح صاحبان صنایع این رشته به برقراری سهمیه مبادرت ورزد که مورد تصویب دیوان قرار گرفت و با وجود اینکه این عمل با استناد مباینت با قرارداد رم - مورد اعتراض دولت ایتالیا قرار گرفت معیناً دیوان در تصمیم خود باقی ماند . شکایات زیادی از طرف بازرگانان آلمان بر علیه دولت با استناد نقض قرار داد رم بدیوان دادگستری اروپائی مخصوصاً در باره مالیاتها شده است که دولت آلمان مجبور گردیده برای رفع این شکایات هر چه زودتر مالیات اروپائی یعنی مالیات بر ارزش اضافی را اتخاذ نماید .
مؤسسه فرانسوی Consten را عامل فروش محصولات خود در فرانسه انتخاب

نمود. مؤسسه‌ای در استرازبورگ تولیدات Grunding را از تجار آلمانی با وجود ممنوعیت صادرات از طرف تولیدکننده خریداری و بقیمت ارزاتراعامل فروش در بازار فرانسه در دسترس جزئی فروشان قرارداد. محکمه استیناف پاریس در این مورد که آیا نقض قرارداد رم شده است یا نه؟ مراتب را از دیوان دادگستری اروپائی سؤال نمود. در این باره دیوان چنین رأی داد که هر تولیدکننده‌ای میتواند عامل فروش منحصری در کشور ثالث داشته باشد ولی نمیتواند مانع واردات تاجری در آن کشور بشود که همین کالا را از عامل فروش دیگر مؤسسه در کشور ثالثی خریداری کرده باشد و انحصار در کشوری انحصار مطلق نیست.

زیرا قرارداد فروش بین تولیدکننده و توزیع کننده که مانع مبادلات آزاد بین کشورهای عضو بشود ممکن است مخالف هدفهای اساسی اتحادیه قرار گیرد. امثال و شواهد در باره تصمیمات دیوان دادگستری اروپائی زیاد است گو امکان ذکر همه آنها از حوصله این مقاله خارج میباشد و بعهدده صاحب نظران است که مطالعات خود را در این رشته منتشر سازند. نتیجه اینکه پس از ایجاد اتحادیه های اروپائی بتدریج قوانین اروپائی بوجود میآید که برای کلیه کشورهای اروپائی قابل احترام خواهد بود.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی